

Bővül a szolgáltató-hálózat

Mint ismeretes, a múlt év októberében kormányhatározat jelent meg a lakosság részére nyújtott szolgáltatások fejlesztéséről. A kormányhatározatnak igen nagy a visszhangja, a tanácsok értesítették az Országos Tervhivatal fűcsoportját, hogy területükön a vállalatok, szövetkezetek, kisiparok milyen módon kívánják fejleszteni, bővíteni szolgáltatásaikat:

Az Országos Tervhivatalban elmondották, a fővárosban és valamennyi megyében már 1970-ben várható a szolgáltatások gyorsabb ütemű fejlesztése. A fővárosi tanács ipari főosztálya az érdekelt vállalatokkal, szervezetekkel közösen tervet dolgozott ki, amelynek realizálása már megkezdődött. Különösen sokat akarnak tenni a lakáskarbantartás jobb megszervezésére. A fővárosi javító-szerelő vállalat

nagy számú nyugdíjas bevonásával

megszervezi az általános lakáskarbantartást, vagyis olyan bérletrendszert, amelynek alapján a lakások felszerelésében előforduló hibákat rendszeresen kijavítják. A GELKA a televízió javítására vezeti be az általános rendszert. A magánkisiparosok vállalták, hogy a főváros négy különböző részén lakáskarbantartó ügyeket rendszeresítenek, s akár késő este is készek a helyszínen a hibát kijavítani. Ugyancsak a magánkisiparosok a főváros öt különböző kerületében szombati és vasárnapi gépjárműjavító segítségnyújtást is bevezetnek. Az Autófenntartási Ipari Tröszt, az Interag és a szövetkezeti ipar jelentősen

bővíti a gépjárműveknek nyújtott szolgáltatásait.

A mosó és vegytisztító üzemeiket már az idén lényegesen bővítik. Kelenföldön üzembe helyezik Közép-Európa egyik legnagyobb mosodáját, amely műszakonként 100 mázsa ruha tisztítására alkalmas. Újabb vegytisztító szalonok nyílnak, bevezetik a kötszövet ruhák kilós vegytisztítását.

A debreceni városi tanács felmérései szerint az idén Debrecenben körülbelül 14 millió forintot költenek helyi erőforrásokból a vállalatok és szövetkezetek szolgáltatásainak bővítésére. Főleg lakáskarbantartó és a gépkocsi szervizhálózatot bővítik.

Szegeden a tanács és a szövetkezeti ipar gazdagítja, gyorsítja szolgáltatásait. Cél a minőség javítása is.

Miskolcon létrehozzák a belvárosi szolgáltatóházat, bevezetik a lakáskarbantartó gyorsszolgálatot, gyorsított szalont létesítenek és egész sor egyéb intézkedéssel is javítják a szolgáltatásokat.

A szolgáltatóhálózatba különösen a fővárosban igen sok nyugdíjast akarnak bevonni.

Az év folyamán várható annak a jogszabálynak a megjelenése, amely lehetővé teszi, hogy a szolgáltatásban részt vevő egyes nyugdíjasok a jelenlegi havi 500, illetve évi 6000 forintnál

többet is kereshessenek nyugdíj jogosultságuk fenntartása mellett.

A fővárosi és a megyei tanácsok heteken belül megkezdik a negyedik ötéves tervidőszakra a szolgáltatásfejlesztés koncepcióinak kidolgozását, amelyhez az Or-

szágos Tervhivatal a napokban irányelveket bocsát ki. Mivel a kormány az 1971-75-ös tervidőszakra

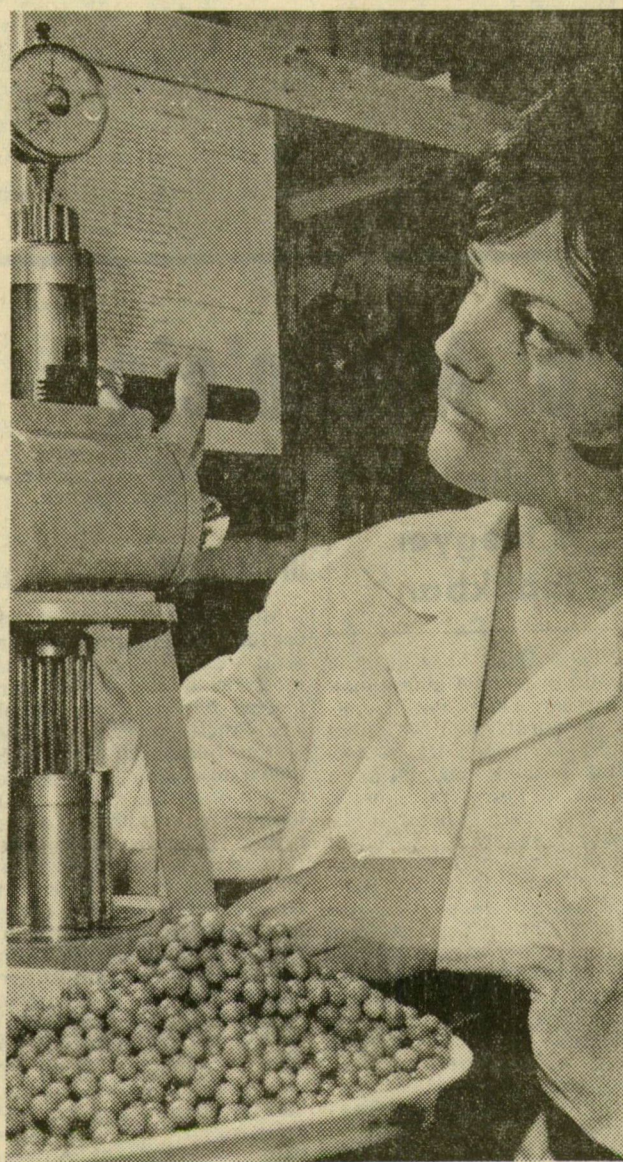
jelentős összegeket irányzott elő a szolgáltatások állami támogatására, várható, hogy a fejlődés lényegesen tovább gyorsul. Az állam egyébként már az idén is támogatja anyagilag a lakosság számára legfontosabb szolgáltatások bővítését.

Olaj-kályhák gyártása

Megkezdtek a Szekszárdi Vasipari Vállalat olajkályhagyártó üzemének a bővítését. 7 millió forintos költséggel ezer négyzetméteres új műhelycsarnokot építenek.

A bővítés révén lehetővé válik, hogy a vállalat az igen keresett szekszárdi hőcsöves olajkályhákból a tavalyinál ötezerrel többet: 25 ezret gyártsa az idén. (MTI)

Új konzervipari műszerek

A Konzerv- és Paprikaipari Kutató Intézet több osztálya tevékenykedik a konzervipari műszaki fejlesztésén. A termelékenységet fokozó berendezések mellett kidolgoztak több olyan műszert, amelyek a nyersáru átvételénél hasznosíthatók a termelők és a feldolgozó ipar együttes megelégedésére. Ilyen például a zöldborsó zsengességét mérő, úgynevezett FINO-méter, amelyből már 1969-ben 250 darabot alkalmaztak az átvétők. Ez azt is jelenti, hogy jó minőségű, zsenge konzervborsót kap a vásárló az üzletekben. Képünkön: A FINO-méter használat közben.

Földes László miniszterhelyettes Afrikába utazott

Földes László mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes szerdán Afrikába utazott. Afrikai körútjának első állomása Tanzánia, ahol a zanzibári forradalom 6. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségeken résztvevő magyar kormányküldöttséget vezet. Tanzániában — mint az

1971-ben Budapesten megrendezésre kerülő vadászati világtalálkozó kormánybizottja — a kiállítás előkészítéséről tárgyal. Hasonló megbeszéléseket folytat majd útja további állomásain: Kenyában, Ugandában, Etiópiában, Szudánban és az Egyesült Arab Köztársaságban is.

Papp Árpád látogatása több üzemben

A Csongrád megyében tartózkodó Papp Árpád, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Munkásörsg országos parancsnoka tegnap, szerdán, látogatásának második napján Rózsa Istvánnak, az MSZMP Csongrád megyei bizottsága titkárnak, dr. Ozvald Imrének, az MSZMP Szeged városi bizottsága titkárnak és Mátos Istvánnak, a Munkásörsg Csongrád megyei parancsnokának társaságában felkereste az Állatforgalmi és Húsipari Vállalat szegedi szalámgigárat. Itt dr. Piros László, a vállalat igazgatója, Bálint László, az üzemi párt-szervezet csúcsvezetőségi titkára és más vezetők fogadták.

Délután Papp Árpád Hódmezővásárhelyre utazott, ahol a HÓDIKÖT központi gyárat és az Alföldi Porcelángyárat látogatta meg. A fel-

Érdemes-e törekedni?

A szorgalmas, törekvő — nem törtető! — emberek életritmusa példamutató, kiegyensúlyozott tempójuk előrevívó. De általában is: az emberi, a társadalmi előrehaladásnak mindig is mozgató rugója, serkentője volt és marad a jó értelemben vett törekvés. Hol is állnánk, ha „elhagynánk” magunkat, ha nem törekednénk, ha nem akarnánk napról napra többet, szebbet és jobbat? Mi értelme lenne az életünknek?!

Az emberi egzisztenciára is érvényes a tétel. Az úgynevezett ranglétrának is vannak fokai, s valószínű nem azért vannak ezek a fokok, hogy elfeküdjünk rajta, hanem azért, hogy lépkedjünk is azon — megérdemelten. Természetesen felfelé, mivel lefelé nem fontos lépkedni, csúszni is lehet. Az előadó előbb, vagy utóbb szeretne főelőadó lenni, a betanított munkás szakmunkássá válhat, a szakmunkás technikussá, mérnökké. A kérdés azonban így hangzik: érdemes-e, megéri-e, hogy mozduljunk a ranglétrán?

Ebben a gondolkodásban egyetlen rétegről írunk most, a termelő vállalatok alsóbb parancsnoki karáról, a művezetőkről, csoportvezetőkről, s mindazokról, akik közvetlenül irányítják a termelést. Ezek a munkahelyi vezetők általában maguk is a szakmunkás kategóriából kerültek feljebb, többségük évekig, vagy évtizedekig dolgozott a gépek mellett. A fiatalabbak zömének pedig technikus, szakmérnöki oklevél van a zsebében.

Aligha szorul bizonyításra, hogy a beosztott dolgozók munkájának vezetése, irányítása magasabb kvalifikációt követel minden tekintetben, de különösképpen szakmai műveltségben. Ezért a szakmai színvonalért azonban meg kell izzadni, akár úgy, hogy évtizedes praxist szerzünk, akár úgy, hogy a munka mellett különféle tanulmányokon, iskolákon szerzünk új és magasabb ismereteket. Ezeket megtanulták a munkahelyi vezetők, de néha mégis csatlódtak érzik magukat.

Két tűz között örlődnek. Ezt a tüzet olyan körülmények között is csíholgatják, mint a jelenlegi átlagbérszám, a munkaerőhiány és az ezekből fakadó kontrasztok, okozatok, mint például a fellazult munkafegyelem. Találónak jegyezte meg egyik művezető ismerősem, hogy olyan helyzetben vannak, mint a labdarúgó-csapatok edzői, alig mernek követelményeket támasztani „játékosokkal” szemben, mert könnyen magukra maradnak. A fegyelmezetlenül vagy gyengén dolgozó ember is tisztában van a körülményekkel, tudja, hogy „hiánycikk”, tehát bárhol könnyen vevőre talál. Nem a fegyelmezetlenséget, vagy az alacsony színvonalú munkáját óhajtják, hanem létszámot keresnek benne.

A másik dolog a keresetekkel függ össze. A művezetők általában nem keresnek többet, mint a beosztott jó szakmunkások. Közelebről: a vállalat igazgatója, vagy főmérnöke nyilvánvalóan a legjobb szakembert, a legtapasztaltabbat, akinek vezetési rutinja is van, azt jelöli csoportvezetőnek vagy művezetőnek. Általános tapasztalat viszont, hogy a normában dolgozó jó szakembernek vastagabb a borítékja, mivel nincsenek olyan bértüvi köztötségei, mint egy műszakiávan avasztott kollégájának. A múltkor mondta egy kiváló géplakatosból lett művezető, akinek mellékesen megvan a gépészmérnöki oklevele is, hogy szívesen visszamenne a csoportba dolgozni, mivel többet keresne és ő lenne a „császár”. Ezt arra is értette, hogy nem kellene vergődnie senkivel sem, s talán még a munkafegyelem érdekében is erősebb lehetne a hangja.

Mindenesetre elgondolkodtató az ilyen kijelentés, amely lassan mentalitássá válik az alsó parancsnoki kar körében. Egészséges körülmények között fordítva kellene lennie a dolognak. A művezetői beosztás rangot jelent, minden tekintetben. A közvetlen munkahelyi vezetők vállán nyugszik a termelés zavartalansága, a munkások teljesítménye, jó közérzete, és így tovább. Viszont az arányok deformáltsága nem serkent arra, hogy törekedjen a szakmunkás, hogy valóban előléptetésnek tekintse, ha egy fokkal előbbre kerül a sorban.

Gazdag István

Partizán-emlékülés

A magyarországi partizán-és ellenállási mozgalmak értékelésével és tapasztalatainak hasznosításával foglalkozó első országos tanácskozás — amelyet Salgótarjánban rendeztek meg — szerdán befejezte munkáját.

A szerdai hozzászólók között volt Bali Ferenc alezredez, a Szónyi Márton vezette ejtőernyős partizán egység egykori tagja. A tanácskozáson Pintér István kandidátus, a Párttörténeti Intézet főmunkatársa mondott zárót.

A konferencia felhívta a figyelmet a haladó hagyományaink részét képező magyarországi partizán-és ellenállási mozgalmakra, azok tanulságaira és a fiatalok hazafis nevelésében betöltött szerepére, illetve az ezzel kapcsolatos lehetőségek szélesebb körű kutatására. A hozzászólások nagy része ismertette a partizán-és ellenállási mozgalmak eseményeinek és dokumentumainak feltárását és felhasználását szolgáló helytörténeti kutatások eredményeit. Ezek a tanulmányok jelentős mértékben gazdagították a mozgalmak eddigi kialakított összképét.